

(המשך ממעמד 6)

קדושה לעצמנו. להזעיק את דעת קהל התרבותית. הנאורה והמתקדמת. בארץ ובעולם. נגד ממשלת ישראל. ותובעים ממנה להפסיק מיד את המישטר הבלתי־אנושי. המחייב והטרני הזה.

קבוצת אפוזיציה הומאניסטית, תל־אביב

הילחם בכפנים

כדי להצליח במילחמה נגד הכפייה הדתית צריך לנקוט בטקטיקה הנכונה. כל הדיבורים על ליברליזם וחורש הפרט נופלים על אוזניים

ככביש רמות
שבת ?

לוח. כדאי לנסות לערער את מערכת מבפנים. הנה מיספר ציונות :
לחן ערוך של רבי יוסף קארו. הבסיס להילכתית הוא נה. הגאון מווילנא — הגר"א. זב ביאור לספר זה. שהיום סבור חוקרים שהינו אוסף קושיות

חסכון, צנוע, שקדן

השבועון אינו מודפס ומופץ במדינה של שוודיה וריכים ואוכלי־אדם, ולכן לא יכול הח"כ החדש לעבור לסדר היום על הכתבה אשר משמיעה אותו, לדבריו (העולם הזה" 2290)

עיתונכם כותב שאני עושה "מאמצים מפלגתיים" לקבל את תיק התחבורה כיסא ליד שולחן הממשלה. לא, אני עושה מאמצים! לכל אורח. בתל־אביב בפרט ובארץ בכלל. אני מוכר כמי שעשה מהפכה תחבורתית ותנועתית ב"עירי. אקוה כי לא אשמע מפריו בעיני הקורא אם אומר, שמה שבוצע בתל־אביב בתחום התחבורה והתנועה אין לו אח ודוגמה בשום עיר אחרת. תל־אביב צועדת בראש בהסדר־תחבורה, בהנדסת תנועה, במערכת בקרה אלקטרונית, בגשרים על־מים, במעברים, בפיתוח כיכרות, בעדיפות לתחבורה הציבורית ובצוות המקצועי הטוב ביותר במדינה.

טבעי הדבר שרבים רואים אותי מועמד מתאים לתפקיד בכיר ב"מישרד־התחבורה. הקהילה המיקצועית אפילו שואפת לזה. מדוע זה איפוא תלינו עלי? וכי כאמת סיפור של הצלחה אינו בגדר "הפירגון" של העולם הזה?

הינכם כותבים על מריבות ביני לבין ראש העיריה שלמה להט. שמונה שנים ציץ' ואנוכי פועלים, מופיעים ועובדים ביחד. הוא כ"ראש, ואני כסגן. להוציא מיקרה או שניים שבהם היינו חלוקים בעמדותינו — מתי, היכן ובאיזה נושא היה בינינו ריב? גם כאן — ההיפך הוא הנכון. עבודתנו במשך שמינה שנים היא דוגמה ומופת לשיתוף פעולה בין שני אישים במישור אחד, שהניבו תוצאות נפלאות בעיר.

בתחברת החשמל הינכם שמים אותי אחראי לביובו של "מאות מיליונים". צר לי לקבוע כי אני

הייתי חלוץ של מאבק איתנים, בעומדי מול כוחות אדירים בחברת החשמל, הן פוליטיים והן ניהוליים. ההיפך הוא הנכון. בבואי לחברת־החשמל רציתי לעצור גלגל ענק ששגת דור לא היה מי שהעז לגעת בו. יכולתי בנקל ל"התברג" לתוך החברה ולהנות מממשניה. תחת זאת תבעתי, ביחד עם חברי לדירקטוריון, שינויים, שיפורים, קיצוצים, קימוצים, התייעלות ושליטה של הדירקטוריון. לא אחד. הזהיר אותי שאני "הולך לשבור את הראש". בתקופתי טבעו בחברה את המטבע "הנוגע ב"חשמל — יתחשמל".

הינכם חוזרים לפרשת האשמו"ר של מנכ"ל החברה לשעבר, יוסף טולפמן. באותה עת השחיר עיתונכם את פני באכזריות. היה זה אחד התיצים המורעלים ביותר שהופנו כלפי על־ידי מתנגדי ב"חברה. אולם מאז ועד עתה פורסם דו"ח מבקר המדינה, הדוחה מכל וכל את הטענות שהועלו.

למיקרא תיאוריו של יוסי ינאי אפשר לחשוב שאני נוהג לבנוז כספי ציבור, להתגורר במלונות פאר, לסוס הרבה לחול' וכו'. לא דובים ולא יער. בשלוש שנות כהונתי כיו"ר החברה הגדולה ביותר במדינה — ערכתי נסיעה אחת בת ארבעה ימים לחול'. קודמי בתפקיד עשו זאת עשרות פעמים!

הייתי היו"ר הצנוע ביותר בהוצאת ייצוג, אש"ל וכו'. פשוט מאד לא עשיתי הוצאות! מקרב סגני ראש העיר תל־אביב, במשך שמונה שנות כהונתי, נסעתי מטעם ה"עיריה בראש מישלחת מיקצועית שתי פעמים — פעם לגרמניה, בעניין מערכת בקרת־תנועה, ופעם לסניגפור. שתי נסיעות אלה, בהן השתתפו נציגי מישרד־התחבורה, המישטר ודן, נשאו פרי והצלחה שום מלונות־פאר לא היו בהם. האם שתי נסיעות בשמונה שנים מצדיקות תיאור מסולף כזה?

ח"כ שיפמן
התצלום ששוגר למערכת

ולא בעקיפין, ובקביעה כזו יש משום בורות גיהולית ותיפקודית. ולכסוף, לפני כשנה עמד העולם הזה לכבד אותי בתואר אח"ם — והסיפור לא פורסם משום שהצילוי מים שנערכו בביתי לא עלו יפה. אז מדוע אתם מפרסמים דווקא את תמונתי מצילום שלא עלה יפה? אגא, החליפו לי את התמונה שלי.

ח"כ דויד שיפמן, תל־אביב

או בכל כביש אחר, שהרי כלל גדול קבעו החכמים: "המוציא מחברו — עליו הראיה", ואם בר"צונך לכפות עלי מנוחה בשבת — הוכח לי שהיום הוא יום השבת! ד"ר ראובן פלג, ירושלים

היהודים ושהיה לו ויכוח מר עם הפרופסור חיים וייצמן. ד"ר יהודה הורחק על־ידי המימסד המיזרחי אירופאי, אשר לא הבין ולא הכיר את המנטליות ומנע ממנו קתדרה באוניברסיטה העברית בירושלים. בהודמנות זו ברצוני להזכיר את יוסף אליהו שלוש, מייסדי תל־אביב, אשר בפרק אחד בספרו, ה"מתאר את תולדות חייו, מתאר מיק"ר מעניין אשר יכול לשמש כדוג"מה.

באותה תקופה שימש כחבר מועצת עיריית תל־אביב הצעירה וגם כחבר מועצת עיריית יפו. וניסה לגשר בין שני העמים, אומנם ב"תחום הלוקלי. ואנשי המימסד ניסו להדביק לו את התואר "בוגד", כנראה שהצבעים הדומיננטים היו שחור ולבן, וצבעים אחרים בקשת — אין.

הגישה של הציונות המיזרח־אירופאית היא שהביאה למצב ששי"תוף פעולה עם ערבים הוא דבר מגונה.

אין אני יודע מה היה קורה אם ההנהגה הציונית היתה מקבלת את דרכם של אותם מטיפים להבנה ו"קירבה בין יהודים וערבים, אך בטוהני שאימוץ דרכם והתפיסה שלהם היו מביאים לצימצום ה"פרע בין שני העמים ובין התנועה הציונית, תנועת השיחרור היהודי. לבין העם הערבי ותנועת ה"שיחרור הערבית. וייתכן שהיינו מונעים הרבה דם ושינאה.

שקמה אבוטבול, תל־אביב

ב־29.6.81 פרשתי מראשות חב"ר־החשמל, לרגל בחירתי הצפויה לכנסת. על־פי חוק החברות הממשלתיות, האוסר על ח"כ להיות חבר בדירקטוריון של חברה ממשלתית. למרות זאת, ב־22.7.81 אני עדיין מתואר בכתבתכם כיו"ר החברה, "הממשיך לנהל אותה ביד רמה והעושה בכספים ככל העולה על רוחו..."

ליו"ר חברת־החשמל אין שום קשר לכספי החברה, לא במישרין

קביעת ימי השבוע לאחר השי"בש שחל בתיפקודי היום והלילה בזמן המבול. תמצא לנו אגור דת ישראל את הסמבטיון הגועש בכל ימי השבוע ונח בשבת, ואז גם לא ניסע בשבת בכביש רמות

רצ"ב הרניג להעביר אליך תמור נה מבית רב־מידות אשר נבנה ב"יפו על־ידי אביסכי עוד בטרם יסוד תל־אביב והשכונות היהודיות הראשונות ליד יפו, נוה־צדק ונוה־שלום. הבית קיים עד היום ברחוב יפת 16.

בבית זה נרקם הווי עשיר וקשרי מסחר יהודיים בין יהודים וערבים, וזכור לי באופן אישי שכאשר ערבי יפו נכנעו, ובראשם עמד אחד ממישפחת אבר'לבן, לא הסכים זה האחרון להתייצב בפני השליטונות הישראלים אם לא יהיו נוכחים במקום נציגים ממישפחת אבוטבול, ואכן, אבי המנוח, אברהם אבוטבול, ובן דודו יהושע אבוטבול, נקראו ואף הגיעו לטכס.

דברים אלה נכונים גם לאותם מישפחות שהקימו את התשתית של הישוב היהודי עוד בטרם ביל"ו והציונות, והמדובר במישפחת בר־זגלו, שאחד מטובי בניה, שלמה בוזגלו, הטיף לאחווה יהודית־ערבית. שלוש, מואל, אלישר, ולירן, מטלון, חיים שומלה, ארואץ, דנון, מני חסון אלמליח והאישים הבאים: אלברט ענטבי יוסף ביי נבון, נסים בכר והרב פאנז'יל, ועוד הרבה מישפחות ואישים אחרים.

מן הראוי להזכיר באופן מיוחד את שמו של אחד מגדולי המזרחנים במאה זו, לילד ירושלים ממוצא בבלי, חניך היידלברג, ציר לקונגרס הציוני הראשון בבוזל, הפרופסור אברהם שלום יהודה, אשר קרא והטיף להבנה בין העם הערבי לבין

העברי הנהוג היום. מדוע נאכל מצות בפסח מדומה? יש ספיקות גם ביחס לקביעת ימי השבוע, בקברים עתיקים נתי גלו תאריכים שאינם תואמים ל"לוח הנוכחי. יש בעיות רבות ב"

המאה הקודמת, דהיינו בשנים 1805—1805. ומאוחר יותר היתה בין המישפחות הראשונות אשר חידשו את הישוב היהודי ביפו.

ההנחה שלך, שיהדות ספרד וה"מזרח הינה שונאת ערבים, בטעות יסודה. מישפחתי, אשר כאמור התיישבה ביפו בתחילת המאה הקודמת, פיתחה קשרים נהדרים של אחווה ורעות עם מישפחות ערביות רבות, אשר נמשכו עד הקמת ה"מדינה.

בית אבוטבול
אחוזה ולא שינאה

אבוטבול ובוזגלו

הם אלמליח; אוסף אבוטבול ב"מוסיאון הבריטי, שחלק מצולם ממנו נמצא במכון יד ב"צבי בירושלים, "הדעות ספרד והמזרח" מאת מ.ד. גאון, ועוד, הרבה ספרי היסטוריה של תולדות הישוב.

שלוחה אחת של מישפחת אבר'טבול, אשר אני נמנה על צאצאיה, הגיעה לארץ־ישראל עוד בראשית

השמות אבוטבול ובוזגלו הפכו למטבע־לשון המצ"בוע על מישפחות ברוכות־ילדים ועל מוצאם הספי רני גם אורי אבנרי הש"תמש בשמות אבוטבול ו"בוזגלו ככתבותיו על, "המ"הפכה הספרדית" (העור"לם הזה" 2286)

לצערי, אינך מצוי מספיק בתול"ת יהדות ספרד, צפון־אפריקה, זורה ותולדות הישוב, ולכן חלים עם לפעם שיבושים במאמריך, ורמזאים לאי־דיוקים וטעויות נחותים.

אבות אבותי, שנשאו את שם וטבול בגאון, היו ודאי גאים לד"ששם מישפחתם הפך למטבע"ון של מישפחות ברוכות־ילדים

למען הדיוק ההיסטורי, השם אינו וטבול אלא אבוטבול. השם הש"במשך הדורות האחרונים. מישפחת אבוטבול הינה מישפחה רבנים וגאונים גדולים בישראל, ר הגיעו לצפון־אפריקה מספרד רכוש עצום, שחלק גדול ממנו מר עד תחילת המאה הזאת. אז הספר "שריד ופליט" של ה"טטוריון ומי שהיה שר־הדתות, ב"יעקב משה טולידנו; שאמר "רע"ל הפרופסור מאיר בניהו"חח. לאברהם", לכבודו של אבר"